

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای
ربای لوباویج

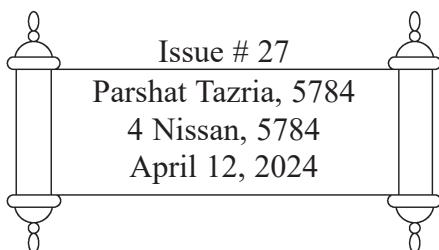
ربی مناخم مندل شینر سون
ترجمه کتاب Torah studies

از ربی جاناقان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه
ترجمه فارسی بوسیله
پرویز مژده‌ی

Translated into Farsi by:
Mr. Parviz Mojdehi

*

Reprinted with permission by:
Chabad Persian Youth
&
Moshiach Awareness Center

Friday, April 12, Light Shabbat Candles, by 7:04 p.m.
Saturday, April 13, Shabbat ends at 8:08 p.m.
(Times are for Los Angeles)

JEWISH CHILDREN:

Get your own letter
in a Sefer Torah!

<http://www.kidstorah.org>

In Business Since 1990

SALE • SERVICE • REPAIR
RENT • LEASE

- COPIERS
- LASER PRINTERS
- FAX
- TYPEWRITERS

ISAAC
310-557-0702
FREE PICK-UP
& DELIVERY

1439 S. ROBERTSON BLVD., LOS ANGELES, CA 90035
www.ezofficemachines.com

This week's issue is sponsored in part by:

B''H

YOSEF Y. SHAGALOV

Traveling Notary Public & Home Signing Agent

Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092
E-mail: yys770@aol.com

"For All Your Notary Needs - At Your Location"

To DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

Reprinted with permission by:
CPY
Chabad Persian Youth
9022 W Pico Boulevard.
Los Angeles, CA 90035
Tel.: (310) 777-0358
Fax: (310) 777-0357
<http://www.cpycenter.org>
e-mail: cpycenter@sbcglobal.net
Rabbi Hertzl Peer, Executive Director

Reprinted with permission by:
&
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092
<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org
Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

میکند در حالیکه انسان را بخودی خود پائین ترین موجودات می انگارد. این عقیده که متعلق به راو سیمیلایی می باشد هر دو جنبه وجود انسان ("آدام" به زبان عبری) را در بر می گیرد. از یک طرف او از خاک زمین (آداما) به زبان عبری سررشنthe شده است و از طرف دیگر او این قدرت را دارد که الهی و آسمانی (آدامه لا علیون)، شبیه به خداوند به زبان عبری بشود. و این ظرفیت اساسی انسان است که خودش را کاملاً از یک موجود طبیعی به یک موجود روحانی تبدیل کند.

۶- عبادت و خلاقیت

بنابراین کلمه "ترزیع" تاکید بر کار و زحمت انسان در عبادت خداوند کرده و اهمیت آنرا گوشزد می نماید چرا که زمانی که زنی حامله می شود آن بجه در رحم مادر رشد می کند و یک موجود کاملاً تازه ای بوجود می آید. تولد بجه صرفاً این خلقت را که در لحظه نطفه بستن شکل گرفته شده است را ظاهر می کند. و زمانی که انسان وارد عبادت خداوند می شود او نیز موجود تازه ای را بوجود می آورد. انسان طبیعی به انسان روحانی تبدیل می شود. "آداما" یعنی خاک زمین آدامه لا علیون به چیزی شبیه به خداوند تبدیل می شود. در این حالت روح الهی او نیز که ذاتی بوده است تبدیل به چیزی اکتسابی می شود چرا که از حالت هدیه بودن تبدیل به چیزی می شود که کسب شده بددست آمده است.

(Source: Likkutei Sichot,
Vol. 7, pp. 74-79)

(منبع : لیکوتی سیخوت جلد هفتم ص ۷۴ الی ۷۹)

To Place Your Advert
Here:
call (323) 934-7095

تَزْرِيعَ

پاراشای قبل شمینی شامل قوانین طهارت و کشروت برای حیوانات بود. این پاراشاهین مطالب را در مورد انسان ها عنوان می کند. در میدراش راو سیمیلایی رابطه ای مابین این مطلب که حیوانات قبل از انسان آفریده شده اند و بنابراین قوانین مریوط به آنها هم قبل از قوانین مریوط به انسان ها گفته شده است را عنوان می کند. این رابطه چگونه است؟ در جواب به این سؤال این مبحث سعی می کند که شخصیت راو سیمیلایی و خصوصیات اکتسابی وجود دارد را عنوان می کند. این موضوع که انسانی که با صفات عالی به دنیا می آید و انسانی که این صفات را کسب می کند کدامیک برتر هستند موضوعی است که بسیاری را به تفکر و ادراشه است؟ مطالب زیر عمیقاً نقشی را که کوشش و تلاش در زندگی مذهبی دارد را عنوان می کند.

تَزْرِيعَ

نام پاراشاهها، همانگونه که قبل از گفته شده^۱ فقط برای آن نیست که پاراشای را از پاراشای دیگر جدا کند. هر نامی در زبان عبری اشاره به طبیعت آن موضوع و آن چیز می کند. نام پاراشا به ما طبیعت مطالب آن پاراشا را گوشزد می کند. به این ترتیب ما می بینیم که بعضی از پاراشاهها نامشان کلمات آغازین پاراشانیم باشد بلکه چند کلمه بعد از آن است که نام پاراشا را تعیین می کند کلمه ای که بهتر و بیشتر محتوای کلی پاراشا را میرساند.

این مطلب در این پاراشا صادق است. بعد از پاسوق "خداوند به مُشه اینگونه گفت". او لین کلمه، کلمه "ایشا" به معنای "زن" می باشد "اگر زنی وضع حمل کند و پسری بیاورد" با این حال ما پاراشا را به نام "ایشا" نمی خوانیم بلکه به نام تَزْرِيعَ.

بنابراین چه مفهومی در کلمه تَزْرِيعَ وجود دارد که تمامی محتوای پاراشا را در خود خلاصه می کند؟

همچنین توضیح راشی نیز بر پاسوق "اگر زنی وضع حمل کند" نیز سؤال برانگیز است. راشی با اشاره به میدراش می گوید^۲ "راو سیمیلایی می گوید همانگونه که خلقت انسان در

-۲- ویقارا

۱- برای توضیح بیشتر رجوع شود به صفحات ۱۳-۱۴ همین کتاب

نظام آفرینش بعد از خلقت حیوانات صورت گرفت بنابراین قوانین مربوط به انسان ها هم بعد از قوانین مربوط به حیوانات که در پاراشای قبل گفته شد عنوان شده است. به این ترتیب متن کلی پاراشای ما راجع به قوانین مربوط به انسان می باشد. بنابراین کلمه آغازین پاراشا "ایشا" به معنای "زن" بسیار مناسب این پاراشا است که در مورد قوانین مربوط به انسانها می باشد پس چگونه است که کلمه ترزیع برای نام این پاراشا انتخاب شده و به عنوان نامی که بیشتر محتوی کلی پاراشا یعنی قوانین مربوط به انسانها را میرساند تعیین شده است؟

۲- مقام انسان در نظام طبیعت

راو سیملایی در مطلبی که در بالا می گوید از کلمه "کشم" به معنای "به همان علت" استفاده می کند و نه از کلمه "کی" به معنای "به این علت" یا "چون که" به عبارت دیگر قوانین مربوط به انسانها بدنبال قوانین مربوط به حیوانات می آید نه به این علت که انسان در آخر آفریده شده بلکه به همان علتی که او در آخر آفریده شد. قوانین مربوط به او هم در آخر گفته شده است. و اما علت این که انسان در آخر آفریده شد چه بود؟ در میدرash و تلمود^۳ جواب های مختلفی به این سؤال داده شده است. یکی از آنها این است که اگر انسان به خودش مغور بشود باید به او یادآور شد که حتی مورچه ها هم در ترتیب نظام آفرینش بر او مقدم بوده اند. علت دیگر آن بوده است که چنانچه انسان اول آفریده میشد ممکن بود که انسان های کافر بگویند که خداوند در خلقت جهان شریکی داشته و آن انسان بوده است. علت دیگر آن بوده است که او فوراً بتواند وارد انجام فرمان ها و میصوت خداوند بشود و همینطور انسان در روز ششم آفریده شد برای آنکه فوراً بتواند میصوای نگاه داری شبات را انجام بدهد. دیگر آن که او بتواند مستقیماً وارد مهمانی بزرگ الهی بشود به این معنی که تمام طبیعت برای استفاده او آماده شده بود.

اما مفسرین تورا می گویند که مطلب بالا علل آخر بودن انسان در ترتیب آفرینش می باشد و نه نشان دهنده علت اینکه چرا قوانین مربوط به انسان ها بعد از قوانین مربوط به حیوانات گفته شده است. بنابراین معنای این تشابهی که راو سیملایی با کلمه "کشم" به معنای "به همان علت" عنوان می کند چیست؟

ظاهر نشده اند و لازم است که این قدرت ها بعد از بوسیله کوشش و تلاش در عبادت خداوند از درون به بیرون کشانده بشوند. در اینجا دومین عقیده که انسان در آخر آفریده شد اثبات می شود که به انسان یادآوری کند که حتی یک مرچه هم در این مورد بر او مقدم است.

ارتباط مابین این عقیده و شخصیت راو سیملایی این است که راو سیملایی دارای خانواده و اصل و نسب سطح بالای نبود. در تلمود آمده است^{۱۳} که او به نزد ربی یوحنا آمد تا کتابی را که از اصل و نسب انسان ها صحبت میکرد را نزد او بیاموزد ولی ربی یوحنا او را قبول نکرد بنابراین هیچگونه راشی علت اش آن بود که راو سیملایی دارای اصل و نسب بسیار پائینی بود. بنابراین او که نمی توانست مدعی داشتن خصوصیات ذاتی (اصل و نسب بالا) باشد خصوصیات اکتسابی که بازحمت و کوشش بدست می آید را ارج می نهاد. این موضوع نشان میدهد که چرا راو سیملایی به مطالعه ترتیب آفرینش علاقه مند بود. وقتی که انسان خلق می شود دارای هیچگونه خصوصیات اکتسابی نمی باشد بجز ظرفیت گناه کردن به همین علت هم در آخر آفریده شد. برای اینکه در این رابطه در پائین ترین مقام ها قرار می گیرد.

این مطلب توضیح دهنده این موضوع است که چرا پاراشایی که قوانین مربوط به انسانها در آن ذکر شد. تزربیخ خوانده شده است. برای آنکه از مرحله نطفه تازایش یک مرحله سعی و کوشش و زحمت می باشد. سهیل دیگری هم در پاسوق "اگر ذنی وضع حمل کند" وجود دارد و آن اینکه مرحله تولید مثل به ترتیب از برانگیخته شدن از بالا یعنی انگیزه الهی و بعد از پائین یعنی (انگیزه انسانی)^{۱۴} شروع میشود. و در این مراحل عمل انسان بصورت های زحمت و کوشش و تلاش ظاهر میشود.

۵- دوچیه از وجود انسان

اصلی در مورد انسان در شعر "لخادودی" که در شروع شبات می خوانیم وجوددارد که انسان "آخرین در عمل و اولین در اندیشه" می باشد. بدین طریق انسان که در نظام آفرینش آخرین بوده است اولین و هدف اصلی در پشت پدیده خلقت می باشد.

هر دو این عقاید در این با هم متفق القول هستند که انسان اوج نقطه خلقت می باشد اما یک جنبه از این مبحث او را در رابطه با ذات درونی او یعنی روح الهی او می نگرد و جنبه دیگر این مبحث مقام او را در رابطه با دست آوردهای بالقوه او از طریق سعی و کوشش در عبادت خداوند نگاه

خودش را جدا کرده و مقدس کند موضوع بسیار مشکل تری می باشد. بنابراین قوانین مربوط به رفتار انسان ها در آخر گفته شده است. اما ، نه با خاطر برتری ذاتی انسان بر حیوان بلکه با خاطر کموده لی انسان و این موضوع همچنین عقیده راو سیملا بی می باشد که چرا انسان آخر آفریده شد که "اگر او به خود مغروف بشود به او یاد آوری کنیم که حتی یک مورچه هم در ترتیب آفرینش بر او مقدم بوده است".

۴- راو سیملا بی

حالا ما می توانیم مایین این عقیده راو سیملا بی که "به همان علت که انسان در ترتیب آفرینش آخر آفریده شد پس بنابراین قوانین مربوط به او نیز در آخر آمده است" و شخصیت راو سیملا بی رابطه ای رادرک کنیم.

انسان می تواند بد و طریق خصوصیات بر جسته را کسب کند . یا با سعی و کوشش بسیار و یا بصورت ارثی و ذاتی هر کدام از این دو طریق امتیاز های خاص خودش را دارد. خصوصیات ارثی دارای حدی نمی باشد. یک خصوصیت و استعداد ذاتی که دارای حدود مرزی نمی باشد، با یک خصوصیت اکتسابی که با زحمت کسب شده، هرگز نمی تواند در یک سطح قرار بگیرد. اما از نظر شخصی آن خصوصیتی که با تمرين و کوشش و سعی و تلاش کسب شده است در مقام بالاتری از آن خصوصیتی که ذاتی بوده است قرار دارد. انسان همواره به آنچه که با زحمت کسب کرده است بیشتر علاقه وابستگی دارد تا به آنچه که به او داده اند.

این مطلب تفاوت دو تعريف متضاد را در مورد مقام انسان به عنوان آخرین خلقت خداوند در نظام آفرینش مشخص می کند.

اولین تعريف آنکه، او در بالاترین مقام قرار دارد. و دومین آنکه او در کمترین و پائین ترین مقام خصوصیات و استعدادهای ذاتی او در بالاترین هاست از هنگام تولد قبل از آنکه او شروع به عبادات خداوند بکند او دارای آنچنان روحی است که به معنایی قسمتی از خداوند می باشد. ^{۱۱} این ظرفیت و استعداد حتی زمانی که از خداوند هم دور می باشد در وجود او باقی می ماند. ^{۱۲}

اما در آن خصوصیاتی که او از طریق کوشش و تلاش کسب می کند در نهایت او از هنگام تولد قبل از آنکه شروع به عبادات خداوند بکند به هیچ وجه بهتر از بقیه مخلوقات نیست. در واقع آنچه که در طبیعت فیزیکی او خیلی آسان دیده می شود عدم کنترل او و استعداد او برای انجام گناه می باشد. در این حالت (در هنگام تولد) قدرت های روحانی او هنوز

آلر ربی در کتاب تنبیه ^۴ توضیح میدهد که به یک معنی مقام انسان از همه موجودات حتی حیوانات ناپاک و حتی از مورچگان نیز پائین تر است و آن اینکه نه فقط انسان گناه می کند و آنها گناه نمی کنند بلکه او می توانند گناه کند و آنها نمی توانند برای انسان گناه هم بصورت بالقوه وهم بصورت بالفعل یک واقعیت است و برای حیوانات چیزی به نام گناه وجود ندارد و به همین علت قوانین مربوط به او نیز بعد از قوانین مربوط به حیوانات آمده است.

۳- نظم یادگیری

نظم معمول برای یادگیری تورا آن است که از مطالب ساده به طرف مطالب مشکل پیشرفت بشود. یک بچه پنج ساله یادگیری اش را با تورا شروع می کند بعد می شنارا در سن ده سالگی ^۵ یاد میگیرد و به همین ترتیب جلو میرود. این موضوع در مورد مطالعات عمیق هم صادق است ! ابتدا انسان با آشنایی از پائین ترین سطوح شروع می کند سپس سوالات و جواب ها مطرح می شود و به این ترتیب مطالعات عمیق ادامه می یابد. ^۶ ما به یک باره وارد بالاترین سطوح مطالعه تورا صرفا با خاطر مطالعه تورا نمی شویم همچون داوید هملخ که تورا ^۷ را در بالاترین سطوح آن مطالعه میگرد. بلکه وقتی انسان مطالعه می کند این مطالعه را ابتدا از پائین ترین سطح با خودش و در ذهن خودش انجام میدهد و بتدریج به ^۸ مطالب مهمتر و عمیق تر توجه میکند و به مطالعه آنها می پردازد.

از طرف دیگر زمانی که تورا داده شد این نظم بر عکس انجام شد. ظهور آن از معنویت الهی به ^۹ دنیای مادی و فیزیکی انسان، در واقع یک سقوط و فروزانه باشد به پائین بود. در میشهله کتاب امثال سلیمان) در توضیح دانش تورا آمده است که "در آن زمان من با او بودم و با او بزرگ شدم و من باعث خوشی روزانه او بودم . " فقط بعد از آن است می گوید "خوشی من با بنی آدم بود". تورا از منع الهی بالا به پائین آمد که به انسان متعلق بشد ^{۱۰} و مادر یادگیری مان این راه را دوباره از پائین به بالا طی می کنیم و از حالت فیزیکی و مادی به خداوند و به تزدیکی روحانی می رسیم . این ترتیب یادگیری در ساختمان (و در نظم مطالب) تورا هم وجود دارد. به همین علت است که ابتدا قوانین مربوط به حیوانات عنوان شده است . جدا کردن دنیای حیوانات بوسیله تفاوت گذاشتن مایین حیوانات پاک و ناپاک نسبتاً موضوعی بسیار ساده است. مسئله گناه در مورد آنها اصلاً وجود ندارد. اما برای انسان که به او ظرفیت گناه کردن داده شده است ، اینکه بخواهد

^۴-قسمت اول فصل ۲۹ ^۵-پیرکی آووت پایان فصل ۷-سفر هبahir ^۶-آوودا زارا ص ۱۹ الف ^۷-سفر هبahir ^۸-پساخیم ۶۸ ب ^۹-تبیا قسمت اول فصل ۳۱ ^{۱۰}-تبیا قسمت اول فصل ۳۰-۸